

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 5Co/31/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8120201674
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 07. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Gabriela Világiová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2022:8120201674.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Gabriely Világiovej a členov senátu JUDr. Zlaty Simkovej a JUDr. Karola Krochtu v spore žalobcu: 1. D. Z., nar. XX.XX.XXXX, bytom E. X, XXX XX J., 2. L. H., nar. XX.XX.XXXX, bytom E. X, XXX XX J. právne zastúpení: Mgr. Oto Saloky, advokát, IČO: 42419174, so sídlom Hlavná 94, 080 01 Prešov proti žalovanému: LESY Slovenskej republiky, štátny podnik, IČO: 36038351, so sídlom Námestie SNP 8, 975 66 Banská Bystrica, právne zastúpený: Mgr. Ivan Mazanec, advokát, IČO: 42344671, so sídlom Metodova 3331/12, 080 01 Prešov o náhradu škody, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Prešov č. k. 9C/6/2020-167 zo dňa 03.06.2021 takto

rozhodol:

I. Potvrďuje rozsudok v jeho napadnutej časti, t.j. okrem výroku la ktorým súd žalobu žalobcu 1. v prevyšujúcej časti zamietol.

II. Priznáva žalobcom v 1. a 2. rade nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu vo vzťahu k žalovanému s tým, že o jej výške rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom vyslovil:

„I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi 1. sumu 988,88 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,00% ročne z tejto sumy od 24.11.2018 až do zaplataenia, a to do 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

Ia. V prevyšujúcej časti žalobu žalobcu 1. z a m i e t a.

Ib. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi 1. náhradu trov konania v rozsahu 42,60%, a to do 3 dní odo dňa právoplatnosti uznesenia súdu 1. inštancie o výške týchto trov.

II. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi 2. sumu 2034 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,00% ročne z tejto sumy od 24.11.2018 až do zaplataenia, a to do 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

Ila. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi 2. náhradu trov konania v rozsahu 100%, a to do 3 dní odo dňa právoplatnosti uznesenia súdu 1. inštancie o výške týchto trov.“

2. Rozhodnutie právne odôvodnil podľa ust. § 5, § 6 zákona č. 111/1990 Zb. o štátnom podniku, § 2, § 16 zákona č. 77/1997 Sb. o štátnom podniku, § 2 zákona č. 278/1993 Z. z. o správe majetku štátu, § 28, § 50 zákona č. 326/2005 Z. z. o lesoch, § 415, § 42, § 441 - § 443, § 517 ods. 1 a 2, § 563 Občianskeho zákonníka, § 251, § 255 ods. 1, § 262 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“).

3. V odôvodnení konštatoval, že žalobca v 1.rade sa domáhal zaplataenia sumy 1.387,03 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne z tejto sumy od 24.11.2018 až do zaplataenia a žalobca v 2.rade zaplataenia sumy 2.034 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne z tejto sumy od 24.11.2018

až do zaplataenia. Svoj nárok odôvodnili tým, že dňa 03.02.2018 bolo osobné motorové vozidlo značky Y. J. vo vlastníctve žalobcu v 1. rade a osobné motorové vozidlo značky Š. S. vo vlastníctve žalobcu v 2. rade zaparkované pri rekreačnej chate, vlastníkom ktorej je žalobca v 1. rade. Toho istého dňa sa zrútil vyschnutý strom o výške cca 35 m zaťažený snehom na štátnu cestu III/3440, pričom pri páde zasiahol a poškodil obe vyššie uvedené motorové vozidlá žalobcov. Predmetný strom je súčasťou lesného porastu, ktorého vlastníkom je Slovenská republika, a ktorého správcom je žalovaný, resp. jeho organizačná zložka Odštepny závod Prešov. V dôsledku pádu predmetného stromu vznikla na osobnom motorovom vozidle žalobcu v 1. rade Y. J. totálna škoda vo výške 12.066,04 Eur, z ktorej po odrátaní hodnoty vraku Komunálna poisťovňa, a. s. vyplatila žalobcovi v 1. rade poistné plnenie vo výške 10.066,04 Eur. Menovaná poisťovňa si uplatnila spoluúčasť žalobcu v 1. rade v sume 150,- Eur. Havarijné poistenie uzavreté na osobné motorové vozidlo žalobcu v 1. rade, ktoré bolo uzavreté na obdobie jedného kalendárneho roka od 15.11.2017 do 15.11.2018 zaniklo dňa 04.02.2018, pričom zo sumy ročného poistného vo výške 511,58 Eur zostalo nespotrebované poistné v sume 398,05 Eur, ktoré prepadlo v prospech poisťovne. Pri škodovej udalosti bol zničený aj strešný nosič značky V. H. I. I. v hodnote 649,99 Eur a držiak značky V. v hodnote 188,89 Eur umiestnené na motorovom vozidle žalobcu v 1. rade. Vzhľadom na uvedené vznikla žalobcovi v 1. rade spolu škoda vo výške 1.387,03 Eur. Na osobnom motorovom vozidle žalobcu v 2. rade Š. S. vznikla škoda vo výške 2.034 Eur spočívajúca v nákladoch na jeho opravu.

4. Súd prvej inštancie sa primárne zaoberal pasívnou vecnou legitímáciou, ktorú žalovaný namietal. Ustálil, že žalovaný je vecne aktívne a pasívne legitímovaný v sporoch týkajúcich sa lesného majetku vo vlastníctve štátu s výnimkou konania o určenie vlastníctva k tomuto majetku, kde skutočne koná v mene štátu pred súdom a stranou sporu musí byť Slovenská republika.

5. Vo vzťahu k zodpovednosti za škodu súd prvej inštancie konštatoval, že škoda na vozidlách žalobcov, strešnom boxe a strešnom nosiči žalobcu 1. bola spôsobená pádom stromu z lesného porastu, ktorého správcom je žalovaný. Žalovaný nevedel a nepreukázal kedy a ako bola v čase predchádzajúcom pádu stromu vykonaná kontrola porastu, z ktorého strom spadol. Rovnako netvrdil a nepreukázal, že porastu popri ceste venuje zvýšenú pozornosť. Zo znaleckého posudku vyplynulo, že išlo o strom s kmeňom a korunou naklonenou smerom k ceste. Z predložených fotografií ako aj ohliadky vyplynulo, že išlo o strom jednoznačne najstarší a najmohutnejší v rámci porastu viditeľného pri ohliadke, pričom tento strom sa nachádzal v rekreačnej oblasti v blízkosti cesty a chatovej oblasti (uvedené znamená väčší výskyt prechádzajúcich vozidiel a väčší výskyt turistov). Uvedené skutočnosti podľa súdu prvej inštancie v rámci plnenia povinnosti prevencie mali jednoznačne viesť žalovaného k tomu, aby porastu popri ceste a zvlášť najmohutnejšiemu stromu naklonenému nad cestu venoval osobitnú pozornosť. Porušenie preventívnej povinnosti nebolo vylúčené ani tvrdením žalovaného o poveternostnej situácii. O tom, že nešlo o situáciu mimoriadnu svedčí, že iný strom ako práve najväčší a najmohutnejší nespadol, preto je zrejmé, že strom v poriadku nebol a tento záver nie je narušený ani znaleckým posudkom, kde znalec uviedol, že trhlínu na ňom a jej veľkosť odhadnúť nevie. Zároveň uviedol, že strom bol nakazený hubou. V závere znalec uviedol, že strom javil znaky vizuálneho poškodenia, ale s diskutabilným rozsahom. Práve v uvedenom je podstata zanedbania preventívnej povinnosti žalovaného, ktorý vizuálne mohol poškodenie stromu zistiť a následne odbornými metódami mal vzhľadom na polohu stromu a z nej plynúce ohrozenie zisťovať skutočný rozsah poškodenia a prijať potrebné opatrenia, pričom vzhľadom na predmet činnosti musel vedieť, že sanovať treba stromy, ktoré sú rizikové nielen bez ďalšieho ale aj napr. pri bežnom zimnom dni (sneženie, vietor), aký bol aj deň pádu stromu. Spoluzavinenie škody zo strany žalobcov súd prvej inštancie nezistil. Žalobcovia svoje vozidlá parkovali na mieste na to upravenom a títo nemohli predpokladať, že spoza cesty z lesného porastu na ne spadne strom.

6. Vo vzťahu k tvrdenej škode v nezužitkovaní zvyšku poistného, v tejto časti súd prvej inštancie žalobu zamietol. Ohľadom tohto nároku mal za to, že tvrdená škoda spočívajúca v nezužitkovaní celého ročného poistného nie je v bezprostrednej príčinnej súvislosti so škodnou udalosťou, ale je následkom zákonnej úpravy.

7. Žalobcom súd prvej inštancie priznal aj nárok na úroky z omeškania. Žalovaný bol na plnenie vyzvaný dňa 22.10.2012 (výzva doručená 24.10.2018), plniť mal do 30 dní, teda do dňa 23.11.2018 a dňom 24.11.2018 sa dostal do omeškania. Výšku úrokov z omeškania ustálil na 5 % ročne.

8. Výrok o trovách konania odôvodnil tak, že žalobca v 1. rade požadoval zaplatenie sumy 1387,03 Eur a priznaná mu bola suma 988,88 Eur. Úspech žalobcu - 71,30%, úspech žalovaného - 28,70%, čistý úspech žalobcu a jeho nárok na náhradu trov konania - 42,60%. Žalobca v 2. rade v konaní bol plne úspešný, a tak mu súd prvej inštancie priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

9. Proti tomuto rozsudku, okrem výroku Ia, ktorým súd žalobu žalobcu 1. v prevyšujúcej časti zamietol, podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalovaný. V odvolaní namietal, že súd prvej inštancie vychádzal z nesprávneho vyhodnotenia predložených dôkazných prostriedkov zo strany žalovaného, ktoré žiadnym spôsobom nevyhodnotil v rámci rozhodnutia pri vydaní predmetného rozsudku. Odôvodnenie rozhodnutia súdu prvej inštancie obsahuje vyjadrenia súdu výlučne smerujúce k podpore jeho rozhodnutia, pričom žiadnym spôsobom nie sú analyzované úplné výstupy z realizovaného dokazovania svedčiace v prospech žalovaného. Žalovaný ďalej namietal, že súd prvej inštancie nemôže odôvodňovať svoje rozhodnutie rozhodnutiami súdov iných štátov len z dôvodu, že právny základ bol historicky spojený, a preto by sa na uvedenú časť odôvodnenia napadaného rozsudku nemalo ani prihliadať. Pokiaľ súd prvej inštancie poukazyval na paralelu so zákonom o majetku obcí, tak k tomu žalovaný uviedol, že zákon o lesoch žiadnu podobnú definíciu prenesenia hmotnoprávných oprávnení neobsahuje, takže nemôže vystupovať v týchto vzťahoch priamo. Zo žiadnej časti odôvodnenia nevyplýva, že by mal existovať rozdiel medzi vystupovaním žalovaného ako správcu v konaní o určení vlastníckeho práva a konaní o uplatňovaní iných práv v zmysle právnych predpisov, keďže zákon o lesoch takúto definíciu, resp. rozdelenie neobsahuje. Súd prvej inštancie ďalej v odôvodnení napadaného rozsudku rozoberá prevenčnú povinnosť proti vzniku škôd. Uvedené žalovaný nespochybnil, avšak zdôraznil, že súd I. inštancie v rámci svojho rozhodnutia nezohľadnil všetky okolnosti dôležité pre posudzovanie splnenia prevenčnej povinnosti, resp. okolnosti vylučujúce zodpovednosť žalovaného ako napr. mimoriadne meteorologické okolnosti (vyplýva zo súdneho spisu), absencia vonkajších znakov poškodenia, odôvodňujúcich podozrenie pracovníkov žalovaného ohľadom hrozacej škody (vyplýva zo znaleckého posudku), absencia splnenia prevenčnej povinnosti na strane žalobcov, ak títo v čase mimoriadnej meteorologickej situácia parkovali motorové vozidlá v blízkosti lesného porastu, ktorý mohol spôsobiť škody. Napriek skutočnosti, že z realizovaného dokazovania nič také nevyplývalo, tak súd prvej inštancie záver, že žalovaný si nesplnil prevenčnú povinnosť, keďže údajne nerealizoval kontrolu porastu. Uvedené je podľa žalovaného priamo vylúčené vyjadreniami svedka A. Z., ktorý v rámci svojej výpovede aj vyjadrení na mieste samom uviedol, že kontrola sa realizuje priebežne a tiež plánovane, avšak v danom prípade s ohľadom na vonkajšie zhodnotenie stavu dotknutej dreviny nebolo nutné pristupovať k jeho odstráneniu. Vo vzťahu k prezentovanej „červenej bodke“ žalovaný uviedol, že jednoznačne o vyznačení stromu zo zdravotného hľadiska (poškodeného škodlivým činiteľom či už abiotickým, alebo biotickým - takzvaná náhodná ťažba - NV, by bolo vyznačenie stromu bielou farbou. Vyhláška č. 232/2006 Z. z., § 2, ods. 7 - „Pri náhodnej ťažbe dreva, po ktorej nevzniká holina, vyznačujú sa jednotlivé stromy bielym farebným znakom podľa odseku 1.....“. S ohľadom na uvedené je podľa žalovaného zrejmé, že prezentovaná červená bodka nevznikla činnosťou žalovaného, keďže mimoriadna ťažba na danom dielci nebola plánovaná. Žalovaný ďalej upozornil na nesprávnu interpretáciu stavu lesného porastu, keď súd prvej inštancie v odôvodnení rozsudku konštatuje, že najhrubší a najvyšší strom v poraste (v čase vegetácie plne olistený), naklonený nad cestu - je podľa názoru súdu najmenej stabilný. Opak je pravdou, najmohutnejší strom s mohutnou korunou v dielci je najstabilnejší - tvorí kostru dielca, pretože platí pravidlo, čím je koruna mohutnejšia, tým mohutnejší je aj koreňový systém stromu. O uvedenej skutočnosti svedčí aj fakt, že sa strom nevyvrátil, ale zlomil. Koreň ostal v zemi neporušený, pretože bol mohutne zakorenený, a to, že sa zlomil, bolo spôsobené hnilobou v strede, ťažkým snehom a vetrom. Hnilobu v strede pňa stromu nebolo vidieť, ako konštatoval znalec, pretože obvod kmeňa (10-15cm) bol zdravý a ani kôra stromu nejavila symptómy poškodenia hnilobou, resp. hubami. Podobné trhliny, ako uvádza znalec sa v lese bežne vyskytujú vplyvom pôsobenia mrazu tzv. „mrazové trhliny“, vznikajú v čase silných mrazov, keď neosvetlená časť kmeňa je veľmi chladná a slnkom osvetlená časť sa ohreje natoľko, že dôsledkom pnutia medzi chladnou a teplou časťou kmeňa stromu dôjde k puknutiu kôry. Strom však menšiu trhlínu zavalí hojivým pletivom, tak ako to spomína arboricista v znaleckom posudku, a teda tento znak nemôže byť dôvodom na vyťaženie stromu. Uvedené žalovaný uviedol s ohľadom na skutočnosť, že táto interpretácia súdu I. inštancie vyplynula až z odôvodnenia napadaného rozsudku, a teda žalovaný nemal možnosť sa k týmto otázkam skôr vyjadriť, keďže zastáva názor, že súd prvej inštancie mal stav porastu vyhodnocovať v zmysle znaleckého posudku a nie na základe vlastného vyhodnotenia. Podľa žalovaného pri posudzovaní výskytu škodlivých činiteľov v dielci posudzuje zamestnanec zodpovedný za zdravotný stav stromov, všetky stromy v dielci, samozrejme so zvýšenou pozornosťou na stromy,

kde je predpoklad zvýšeného pohybu ľudí, avšak vzhľadom na rozsah takýchto miest (okolia štátnych ciest, lesných ciest, okraje porastov okolo zastavaných území, turistické chodníky, cyklotrasy, lesné náučné chodníky, vodné zdroje atď.), pri plnení si aj ostatných pracovných povinností nie je v jeho možnostiach z časového, ale ani z technického hľadiska zaoberať sa detailne vŕtaním stromu - Preslerovým nebožiecom (jediný spôsob na zisťovanie skutočného stavu hniloby v kmeni), aby vedel zistiť skutočný rozsah hniloby v strome, zvlášť, ak nie sú viditeľné vizuálne symptómy poškodenia stromu. Vŕtanie stromu takejto dimenzie je veľmi prácna, namáhavá a časovo náročná operácia (robí sa manuálne - vlastnou silou) a ak sa nepotvrdí, že rozsah hniloby je natoľko rozsiahly, že je strom potrebné vyrúbať, vŕtaná diera sa stáva vstupnou bránou pre vznik hlavne hubových škodcov. Podľa žalovaného, práve takéto stromy (takýchto dimenzií), majú svoju hlavne ekologickú hodnotu (sekvestrácia uhlíka, produkcia kyslíka, pozitívny vplyv na biodiverzitu organizmov, zadržiavanie vody, mikroklimu, ochranu pôdy atď.), a preto je potrebné veľmi dôsledne zvažovať ich výrub, resp. ponechanie. Žalovaný ďalej namietal, že nebol úplne zistený skutkový stav vecí, pričom má za to, že nedošlo k úplnému preskúmaniu skutkového stavu do dôsledku zistených okolností možností, čo v rozsahu faktických zistení mohlo spôsobiť nesprávnosť napadaného rozhodnutia vydaného súdom I. inštancie v zmysle vyhodnotenia zistených a realizovaných dôkazov. Navrhol rozsudok v jeho napadnutej časti zmeniť a žalobu zamietnuť a priznať mu voči žalobcom trovy konania v rozsahu 100 %, alternatívne rozsudok v jeho napadnutej časti zmeniť a vrátiť vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

10. K odvolaniu žalovaného sa vyjadrili žalobcovia. Uviedli, že námietka žalovaného o nedostatku jeho pasívnej vecnej legitímácie je neopodstatnená, účelová a bola vyvrátená v plnom rozsahu napadnutým rozsudkom súdu prvej inštancie. Žalobcovia poukázali na to, že ak Z. R. sú spôsobilé mať aktívnu vecnú legitímáciu v konaniach o náhradu škody, logicky sú spôsobilí mať aj pasívnu vecnú legitímáciu v obdobných konaniach, pretože opačný záver by viedol k „denegatio iustitiae“ v súdnych rozhodnutiach. Žalovaný nedostatok pasívnej vecnej legitímácie v priebehu prvoinštančného konania iba tvrdil, avšak na podporu svojich tvrdení nepredložil žiaden dôkaz v podobe súdneho rozhodnutia, teda neunesol dôkazné bremeno v konaní. To, že žalovaný predložil do konania dôkaz, ktorý má podľa názoru súdu prvej inštancie a zhodne aj názoru žalobcov obmedzenú výpovednú hodnotu, ide na jeho vrub. Počas prvoinštančného konania žalovaný vedel o námietkach voči výpovednej hodnote a presvedčivosti znaleckého posudku, ktorý predložil. Pritom k názoru, že stromy v blízkosti pozemnej komunikácie by mali byť podrobené precíznejšej a kvalitnejšej kontrole, v zmysle prevenčnej povinnosti predchádzať škodám, príde ktokolvek so zdravým rozumom a pri uplatňovaní formálnej logiky (uviedol to aj znalec vo svojom znaleckom posudku, žalobcovia to tvrdili počas celého konania, s poukazom na aj rozhodnutia súdov), teda aj pre žalovaného by tento záver mohol byť logický pri vykonávaní jeho činnosti. Ak žalovaný v odvolaní tvrdí, že jeho zamestnanci nedisponujú potrebnými odbornými znalosťami, potom sa podľa žalobcov natíska otázka, načo ich v takom prípade má, na čo sú mu dobrí. O tom, že žalovaný zanedbal svoju povinnosť pravidelne a priebežne kontrolovať lesný porast, súčasťou ktorého je aj padnutý strom, ktorý poškodil motorové vozidlá žalobcov, svedčí aj výpoveď svedka A.. Z., ktorý pri obhliadke na mieste samom dňa 30.06.2020 uviedol, že už v roku 2017 zistili, že prezeraná časť lesa potrebuje väčší zásah, ktorý bol naplánovaný až na rok 2019, avšak preverka na celom poraste sa vykonala až po páde stromu v roku 2018. Takýto vadný strom nachádzajúci sa v blízkosti pozemnej komunikácie podľa názoru žalobcov vyvoláva stav všeobecného ohrozenia, ktorý však nemá čo hľadať v rekreačnej oblasti, teda v oblasti, v ktorej je zvýšený pohyb osôb. Žalobcovia taktiež namietali účelové tvrdenie žalovaného, že údajne nie je v jeho v možnostiach z časového ani z technického hľadiska detailne sa zaoberať vŕtaním stromov a tak zisťovať stavu stromov, pretože práve žalovaný je jediným na to povolaným subjektom - odborným a profesionálnym správcom, ktorý by mal byť vybavený vhodným odborne zdatným personálom a technickým aparátom za účelom zisťovania stavu lesného porastu a vyhodnotenia rizík a následného prijatia opatrení na zamedzenie, príp. zníženie rizika vzniku škody na majetku, zdraví, životnom prostredí, predovšetkým v oblasti, kde je zvýšený pohyb osôb. Takýmito tvrdeniami prezentovanými v priebehu prvoinštančného konania sa žalovaný snaží zbaviť sa zodpovednosti za škodu, a túto účelovo preniesť na žalobcov, čo však podľa žalobcov je v rozpore s tým, čo žalovaný deklaruje ešte aj v preambule svojho etického kódexu. Žalobcovia ďalej namietali, že žalovaný v časti III. odvolania prezentoval skutočnosti za účelom preukázania ním tvrdenej splnenia povinnosti riadneho obhospodarovania lesného porastu, z ktorého spadol strom na motorové vozidlá žalobcov, ako tzv. novoty v odvolacom konaní, argumentujúc, že údajne nemal možnosť sa k nastoleným otázkam vyjadriť do oboznámenia sa s odôvodnením napadnutého rozsudku, čo je však podľa názoru žalobcov nepravdivé a zavádzajúce. Žalovaný sa k otázke riadneho obhospodarovania lesného porastu, súčasťou ktorého je aj padnutý strom, viackrát písomne vyjadroval v priebehu prvoinštančného konania,

pričom mal možnosť a zároveň povinnosť v priebehu konania poukázať na ním citované právne predpisy a predložiť listinné dôkazy (uplatnené a predložené v rámci odvolania) na podporu svojich tvrdení, a to už po obhliadke na mieste samom konanej dňa 30.06.2020 (na ktorej súd prvej inštancie prezentoval svoj predbežný právny názor), v ktoromkoľvek svojom písomnom vyjadrení, príp. na pojednávaniach konaných v prejednávanej veci. Žalovaný mal teda dostatok priestoru a času na to, aby skutočnosti prezentované v časti III. odvolania a predložené dôkazy prezentoval už v prvoinštančnom konaní, a ak tak neurobil, tento dôsledok ide jeho vrub. Splnenie povinnosti tvrdenia a dôkaznej povinnosti zo strany žalovaného včas nemá žiaden súvis s odôvodnením napadnutého rozsudku, ako to tvrdí žalovaný. Podľa žalobcov žalovaný nepreukázal dôvody uvedené v ust. § 366 CSP, resp. žiadny z dôvodov, pre ktorý by mohlo byť prihliadnuté na „nové“ skutočnosti uvádzané v odvolaní, a preto sú žalovaným prezentované „novoty“ neprípustné, a tak žalobcovia navrhli, aby na ne odvolací súd neprihliadal. Podľa žalobcov argumentácia žalovaného v časti III. odvolania ani nemôže mať vplyv na správne závery súdu prvej inštancie o zodpovednosti a zavinení žalovaného. Navrhli rozsudok v jeho napadnutej časti ako vecne správny potvrdiť a priznať im voči žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

11. Krajský súd v Prešove ako súd odvolací (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie bolo podané v zákonom stanovenej lehote (§ 362 ods. 1 CSP), oprávnenou osobou (§ 359 CSP) proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 355 CSP), preskúmal rozhodnutie v jeho napadnutej časti, ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 379 a nasl. CSP, bez nariadenia pojednávania (§ 385 CSP a contrario) s tým, že miesto a čas vyhlásenia rozsudku oznámil na úradnej tabuli aj webovej stránke Krajského súdu v Prešove dňa 12.07.2022 a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného v napadnutej časti nie je dôvodné.

12. V odvolacom konaní z dispozičnej zásady vyplýva, že odvolací súd vec prejedná v medziach, v ktorých sa odvolateľ domáha prieskumu. Určením rozsahu napadnutia rozhodnutia súdu prvej inštancie odvolateľ nielen vymedzuje to, ohľadne akých výrokov u rozhodnutia súdu prvej inštancie nastal suspenzívny účinok odvolania, ale súčasne stanoví medze, v ktorých je odvolací súd oprávnený a povinný rozhodnutie súdu prvej inštancie preskúmať. So zreteľom na obsah odvolania žalovaného, v odvolacom konaní boli preskúmané výroky napadnutého rozsudku, okrem výroku Ia., ktorým súd prvej inštancie žalobu žalobcu 1. v prevyšujúcej časti zamietol, a preto tento výrok Ia., ktorý odvolaním napadnutý nebol, v odvolacom konaní preskúmaný nebol a ako taký nadobudol právoplatnosť (§ 367 ods. 2 CSP).

13. K námietke nesprávne zisteného skutkového stavu odvolací súd poznamenáva, že v konaní pred súdom prvej inštancie bolo v dostatočnom rozsahu vykonané dokazovanie nevyhnutné pre posúdenie predmetnej sporovej veci. Z uvedeného vychádzal aj odvolací súd v zmysle ust. § 383 CSP. Odvolací súd na tomto mieste zdôrazňuje, že dokazovanie je procesný postup, ktorý je založený na vykonávaní jednotlivých dôkazných prostriedkov súdom a ich následnom zhodnotení. Význam dokazovania teda spočíva v získavaní dôležitých poznatkov na základe ktorých súd stanoví skutkový stav v prejednávanej veci a z ktorého potom vychádza a na ktorý následne aplikuje aj konkrétnu právnu normu, resp. právne normy, teda rozhoduje. Zistenie skutkového stavu, ktorý objektívne zodpovedá stavu veci je jednou z najdôležitejších činností v rámci sporového konania, pretože je základným predpokladom vôbec pre rozhodnutie súdu. Dôkazmi overený skutkový stav je významný však aj z hľadiska posúdenia správnosti tvrdení strán sporu a unesenia dôkazného bremena, ktoré je predpokladom ich úspešnosti, a to obzvlášť v sporovom konaní (pozri rozsudok NS SR sp. zn. 4Cdo/256/2012). Odvolací súd tiež zdôrazňuje aj to, že súd nemusí rozhodovať v súlade so skutkovým a právnym názorom strany sporu a procesný postoj strany sporu zásadne nemôže bez ďalšieho dokazovania implikovať povinnosť súdu akceptovať návrhy, procesné úkony a obsah opravných prostriedkov a rozhodovať podľa nich. Súdy sú povinné na všetky uvedené procesné úkony primeraným, zrozumiteľným a ústavne akceptovateľným spôsobom reagovať v súlade s platným procesným poriadkom, a to aj pri rešpektovaní druhu civilného procesu, v ktorom strana sporu uplatňuje svoj nárok alebo sa bráni proti jeho uplatneniu, a to v každom štádiu civilného procesu. Z obsahu spisu mal odvolací súd za preukázané, že táto odvolacia námietka naplnená nebola.

14. K námietke o nesprávnom právnom posúdení vecí odvolací súd poznamenáva, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O omyl ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak

síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery (pozri napr. rozhodnutie Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 7 Cdo 7/2010). Ani táto odvolacia námietka nebola naplnená.

15. Je nevyhnutné poznamenať, že všeobecný súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené stranou sporu, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia. Preto odôvodnenie rozhodnutia všeobecného súdu, ktoré stručne a jasne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia, stačí na záver o tom, že z tohto aspektu je plne realizované základné právo strany na spravodlivý proces.

16. Odvolací súd s poukazom na ust. § 387 ods. 2 CSP uvádza, že v celom rozsahu sa stotožňuje s odôvodnením v napadnutej časti rozhodnutia, preto sa obmedzuje len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia. Len na doplnenie a zdôraznenie správnosti, ako aj k odvolacím dôvodom uvádza, že napadnutý rozsudok spĺňa zákonné predpoklady riadneho odôvodnenia rozhodnutia v zmysle § 220 CSP.

17. Odvolací súd hneď na úvod pristúpil k posúdeniu dôvodnosti odvolacej námietke žalovaného, že nie je pasívne vecne legitimovaný. Odvolací súd má za to, že súd prvej inštancie správne zhodnotil, že pasívna vecná legitímácia žalovaného je daná a tento svoj záver aj detailne zdôvodnil. Nad rámec vyčerpávajúcich argumentov, ktoré súd prvej inštancie uviedol v odôvodnení svojho rozhodnutia, odvolací súd poukazuje už len na skutočnosť, ktorá mu je známa z jeho úradnej činnosti, a to, že žalovaný, (t. j. Lesy SR) vystupujú v mnohých súdnych sporoch ako iniciátori týchto sporov, pričom súdy považujú ich aktívnu vecnú legitímáciu v predmetných sporoch za danú, a teda nie je jediný zákonný dôvod, pre ktorý by Lesy SR ako štátny podnik nemali disponovať aj pasívnou vecou legitímáciou. Ako žalobcovia správne uviedli, opačný záver by viedol k „denegatio iustitiae“.

18. Odvolací súd v zhode so súdom prvej inštancie uplatnenú škodu v danej veci posúdil v zmysle ust. § 415 a § 420 Občianskeho zákonníka.

19. Podľa § 415 Občianskeho zákonníka: „Každý je povinný počínať si tak, aby nedochádzalo ku škodám na zdraví, na majetku, na prírode a životnom prostredí.“

20. Podľa § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka: „Každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti.“

21. Podľa § 420 ods. 2 Občianskeho zákonníka: „Škoda je spôsobená právnickou osobou alebo fyzickou osobou, keď bola spôsobená pri ich činnosti tými, ktorých na túto činnosť použili. Tieto osoby samy za škodu takto spôsobenú podľa tohto zákona nezodpovedajú; ich zodpovednosť podľa pracovnoprávných predpisov nie je tým dotknutá.“

22. Podľa § 420 ods. 3 Občianskeho zákonníka: „Zodpovednosti sa zbaví ten, kto preukáže, že škodu nezavinil.“

23. Všeobecnú zodpovednosť za škodu je možné tiež označiť za subjektívnu zodpovednosť s predpokladaným zavinením škodcu. To znamená, že dôkazné bremeno spočívajúce v povinnosti preukázať, že škodu spôsobil škodca (žalovaný), existenciu škody a jej výška zaťažuje poškodeného. O všeobecnú zodpovednosť za škodu pôjde len vtedy, ak sú kumulatívne splnené nasledujúce predpoklady: vznik škody, protiprávnosť konania, zavinenie škodcu (ktoré je podľa zákona predpokladané) a príčinná súvislosť medzi škodou a konaním.

24. Odvolací súd v prvom rade pripomína, že bez zreteľa na to, v akej právnej úprave je obsiahnutá zodpovednosť za škodu, predpokladom tejto zodpovednosti je vždy existencia škody.

25. Škoda je chápaná ako ujma, ktorá nastala (prejavuje sa) v majetkovej sfére poškodeného a je objektívne vyjadriteľná peniazmi, a je teda nahraditeľná poskytnutím majetkového plnenia, predovšetkým poskytnutím peňazí, ak nedochádza k naturálnej reštitúcii. (rozhodnutie Najvyššieho súdu ČR so sp. zn. 28 Cdo 2617/2012).

26. Z vykonaného dokazovania má odvolací súd za preukázané, že majetková škoda žalobcov vznikla, a to na ich vozidlách ako aj na strešnom boxe a strešnom nosiči žalobcu v 1. rade, pričom bola spôsobená pádom stromu z lesného porastu, ktorého správcom je žalovaný.

27. V ďalšom odvolací súd podrobil prieskumu existenciu protiprávneho konania a zavinenia žalovaného vo vzťahu k žalobcom.

28. Za protiprávne konanie ako predpoklad zodpovednosti za škodu je označované konanie, ktoré je v rozpore s objektívnym právom, teda konanie, ktoré porušuje hmotnoprávne vzťahy. Vo vzťahy k zodpovednosti za škodu, odvolací súd zdôrazňuje, že aj nesplnenie prevenčnej povinnosti (tzv. Generálnej prevencie) v ustanoveniach § 415 Občianskeho zákonníka, je považované za protiprávne konanie. O protiprávne konanie ide teda o konanie, ktoré môže vyplývať z porušenia pozitívnej hmotnoprávnej úpravy *expressis verbis* charakterizovanej (uvedenej) v zákone alebo z konania porušujúceho zmluvné vzťahy, pričom v rámci existujúceho zmluvného vzťahu vzniká deliktuálny záväzkový vzťah.

29. O protiprávne konanie môže teda ísť len vtedy, ak konanie je v rozpore s existujúcou hmotnoprávnou úpravou spoločenských vzťahov alebo je v rozpore so zmluvným dojednaním. Preto aj posúdenie protiprávnosti bude závislé od posúdenia súladnosti (nesúladnosti) správania s právnou úpravou alebo od posúdenia súladnosti (nesúladnosti) správania so zmluvným dojednaním.

30. Samotná protiprávnosť konania môže spočívať v konaní, ktoré má podobu správania „komisívneho“ alebo „omisívneho“. O komisívne správanie ide vtedy, ak zodpovedná osoba určitým spôsobom konala, avšak toto konanie je v rozpore so zákonom alebo zmluvným dojednaním. Na druhej strane o omisívne „jednanie“ ide vtedy, ak zodpovedná osoba bola povinná konať (podľa zákona alebo zmluvy), avšak napriek tomu zostala nečinná.

31. Podľa § 2 písm. p) zákona č. 326/2005 Z. z. zákona o lesoch: „Na účely tohto zákona sa rozumie obhospodarovateľom lesa fyzická osoba, fyzická osoba - podnikateľ alebo právnická osoba, ktorá je zapísaná do evidencie lesných pozemkov podľa § 4a ods. 1.“

32. Podľa § 28 ods. 1 zákona č. 326/2005 Z. z. zákona o lesoch: „Obhospodarovateľ lesa je povinný vykonávať preventívne opatrenia s cieľom predchádzať poškodeniu lesa a vykonávať ochranné a obranné opatrenia pred škodami spôsobovanými škodlivými činiteľmi, najmä

- a) zabezpečiť zisťovanie a evidenciu výskytu a vývoja škodlivých činiteľov, a nimi spôsobeného poškodenia lesa; pri ich nadmernom výskyte bezodkladne informovať orgán štátnej správy lesného hospodárstva a orgán štátnej odbornej kontroly ochrany lesa (§ 29),
- b) vykonávať preventívne opatrenia na zabránenie nadmerného rozšírenia biotických škodlivých činiteľov, zabezpečenie stability a odolnosti lesných porastov vrátane opatrení určených projektom na vykonanie opatrení na zabránenie šírenia a premnoženia škodcov [§ 48 ods. 2 písm. g)] v rozsahu a spôsobom podľa posudku orgánu štátnej odbornej kontroly ochrany lesa [§ 29 ods. 2 písm. g)],
- c) odstraňovať z lesných porastov prednostne choré a poškodené stromy, ktoré môžu byť zdrojom zvýšenej početnosti biotických škodlivých činiteľov okrem území s piatym stupňom ochrany,
- d) uprednostňovať šetrné postupy a prípravky na ochranu lesa s osobitným dôrazom na biologické a biotechnické postupy pri ochrane pred škodami spôsobovanými biotickými škodlivými činiteľmi,
- e) hospodáriť v lesoch pod vplyvom imisíí podľa hospodárskych opatrení konkretizovaných v programoch starostlivosti o lesy tak, aby sa zmiernili negatívne dôsledky ich pôsobenia,
- f) vykonávať preventívne opatrenia proti vzniku lesných požiarov,
- g) hospodáriť v lese tak, aby neohrozil lesy iných vlastníkov,
- h) plniť ďalšie opatrenia pri ochrane lesa uložené orgánom štátnej správy lesného hospodárstva.“

33. Podľa § 36 ods. 1 zákona č. 326/2005 Z. z. zákona o lesoch: „Na účely tohto zákona sa odborným hospodárením v lesoch rozumie povinnosť vlastníka, správcu alebo obhospodarovateľa lesa zabezpečiť hospodárenie v súlade s týmto zákonom, podľa programu starostlivosti o lesy alebo výpisu z neho alebo projektu starostlivosti o lesný pozemok prostredníctvom hospodára (§ 47).“

34. Z obsahu spisu je zrejmé, že strom, ktorý spôsobil škodu na majetku žalobcov bol súčasťou lesného porastu na parcele, ktorej vlastníkom je Slovenská republika, a ktorého správcom je žalovaný

- jeho organizačná zložka S. B. J.. Predmetný strom bol najstarší a najmohutnejší v rámci porastu viditeľného pri obhliadke, pričom ako správne zdôraznil súd prvej inštancie, tento strom sa nachádzal v rekreačnej oblasti v blízkosti cesty a chatovej oblasti, kde je väčší výskyt vozidiel aj turistov. Už len táto samotná skutočnosť mala žalovaného viesť k tomu, aby porastu popri ceste venoval adekvátnu starostlivosť a obzvlášť, ak sa jedná o najmohutnejší strom naklonený nad cestou. Nakoľko však žalovaný v priebehu konania pred súdom prvej inštancie nepreukázal, že by v čase, ktorý predchádzal pádu stromu, adekvátne vykonával kontrolu porastu v zmysle ust. § 28 ods. 1 zákona č. 326/2005 Z. z. zákona o lesoch, závery súdu prvej inštancie spočívajúce v porušení prevenčnej povinnosti žalovaného, posúdil odvolací súd za správne. Obrane žalovaného, že súd prvej inštancie mal zohľadniť aj mimoriadne meteorologické okolnosti ako aj absenciu vonkajších znakov poškodenia stromu, odôvodňujúcich podozrenie pracovníkov žalovaného ohľadom hroziacej škody, nemožno prisvedčiť dôvodnosť, nakoľko z vykonaného dokazovania vyplynulo, že v čase pádu stromu neboli meteorologické okolnosti takého charakteru a rozsahu, že by boli samé o sebe spôsobilé privodiť pád zdravého stromu takých rozmerov (sneženie a vietor, čo je v zimnom období častým javom). V prospech záverov súdu prvej inštancie svedčia aj závery vyplývajúce zo znaleckého dokazovania, okrem iného aj o tom, že strom javil znaky vizuálneho poškodenia, a preto bolo úlohou žalovaného, aby zhodnotil rozsah poškodenia stromu a v tej súvislosti aj prijal prípadné opatrenia, potrebné na to, aby sa predchádzalo škodám nielen na majetku, ale aj škodám na prírode a životnom prostredí a v neposlednom rade aj škodám na zdraví.

35. Vo vzťahu k znaleckému posudku, ktorý súd prvej inštancie posúdil ako dôkaz s obmedzenou výpovednou hodnotou, odvolací súd uvádza, že o tejto skutočnosti žalovaný bol zo strany súdu prvej inštancie informovaný, a tak mal žalovaný priestor predkladať a navrhovať vykonanie nových dôkazov ešte v konaní pred súdom prvej inštancie. Odvolací súd v tejto súvislosti zdôrazňuje, že súd prvej inštancie odôvodnenie svojich záverov nezaložil len na spomínanom znaleckom posudku, ale aj na ďalších dôkazoch ako napr. svedecká výpoveď, či obhliadka miesta, ktoré svedčia v prospech záverov prijatých prvoinštančným súdom.

36. Odvolací súd ďalej skúmal existenciou príčinnej súvislosti medzi škodou, ktorá vznikla žalobcom a konaním žalovaného.

37. Príчинná súvislosť (kauzálny nexus) je objektívna kategória vyjadrujúca vzájomnú súvislosť medzi konaním (alebo javom) a účinkami konania, teda o stav pri ktorom konanie vyvoláva určité účinky. V prípade náhrady škody sa vyžaduje existencia príčinnej súvislosti medzi konaním škodcu, vyvolávajúca následok v podobe škody. Vyžaduje sa teda príčinná súvislosť medzi konaním škodcu a škodou. V prípade zodpovednosti za škodu, ktorej predpokladom je protiprávne konanie, nestačí, že je daná príčinná súvislosť konania škodcu a škody, ale vyžaduje sa príčinná súvislosť protiprávneho konania a škody (následku tohto konania). Nestačí preto, ak je daná príčinná súvislosť konania škodcu a škody, ak konanie škodcu nebolo protiprávne.

38. Otázka príčinnej súvislosti medzi určitým protiprávnym konaním a konkrétnou škodou je otázkou skutkovou. O jej existencii, príp. neexistencii robí skutkový záver súd. Dôkazné bremeno spočívajúce v povinnosti preukázať vznik škody, protiprávnosť konania škodcu a príčinnú súvislosť, zatažuje poškodeného.

39. Kauzálny nexus je podstatným prvkom zodpovednostnej skutkovej podstaty. Vyžaduje sa, aby protiprávne konanie a vznik škody boli v logickom slede, teda, aby protiprávne konanie bolo príčinou a vznik škody vrátane jej rozsahu následkom tejto príčiny. Nestačí iba pravdepodobnosť príčinnej súvislosti či okolnosti nasvedčujúcej jej existencii., príčinnú súvislosť treba vždy preukázať. Rozhodujúca je vecná súvislosť príčiny a následku a túto nemožno riešiť vo všeobecnej rovine, ale vždy v konkrétnych okolnostiach. Príčinou vzniku škody môže byť len také konanie (alebo opomenutie), bez ktorého by škodný následok nevznikol. Základom je úvaha, či by škodlivý následok nastal bez konania škodcu. Ak by tomu tak bolo, príčinná súvislosť by nebola daná. Pre posúdenie zodpovednosti za škodu má zásadný význam otázka, v čom konkrétne spočíva škoda (majetková ujma), za ktorú je požadovaná náhrada. Práve vo vzťahu medzi konkrétnou ujmom poškodeného (ak vznikla) a konkrétnym konaním škodcu (ak je protiprávne), príp. inou skutočnosťou (ak bola potvrdená a preukázaná) sa zisťuje príčinná súvislosť. (rozhodnutie Najvyššieho súdu SR so sp. zn. 6 Mcdo 7/2013).

40. So zreteľom na všetky vyššie uvedené skutočnosti má odvolací súd za to, že k vzniku škody na majetku žalovaných došlo zanedbaním, resp. porušením prevenčnej povinnosti žalovaného, ktorá mu vyplýva priamo z dikcie zákona.

41. Vo vzťahu k ďalším odvolacím námietkam žalovaného, (t. j. červená bodka na strome, označenie stromov na ťažbu dreva a pod.), odvolací súd uvádza, že ich žalovaný uviedol až vo svojom odvolaní, teda až pred odvolacím súdom, odvolací súd neprihliadal, nakoľko žalobca nepreukázal, že by boli splnené zákonom stanovené podmienky zakotvené v ust. § 366 CSP.

42. Podľa § 366 CSP: „Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

a) sa týkajú procesných podmienok,

b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,

c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo

d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.“.

43. Koncepcia odvolacieho konania v civilnom spore vychádza z tzv. neúplného apelačného systému. Neúplnosť apelácie znamená, že právo odvolateľa, (ale aj protistrany) použiť v odvolacom konaní prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré strana neuplatnila v konaní pred súdom prvej inštancie, je obmedzené.

44. Odvolací súd má za to, že strany sporu mali v doterajšom priebehu konania niekoľko príležitostí tieto prostriedky použiť a boli súdom prvej inštancie opakovane poučené o sudcovskej koncentrácii konania. Odvolacia argumentácia v podobe nových skutočností a dôkazov je takto prípustná len za splnenia zákonom stanovených podmienok.

45. Keďže odvolateľ v odvolaní vymedzil odvolacie dôvody podľa ust. § 365 ods. 1 písm. f) a h), právo na uvedenie prípadných novôt bolo podmienené nezavinením doterajšieho nepoužitia týchto skutočností a dôkazov. Bolo teda úlohou odvolateľa v odvolaní dokázať, že nové prostriedky procesného útoku a nové prostriedky procesnej obrady, ktoré uvádza, „až teraz“, nemohol k doterajšom priebehu konania použiť bez svojej viny. Nakoľko tento predpoklad zo strany žalovaného splnený nebol, odvolací súd na novoty nemohol prihliadať.

46. Odvolací súd má za to, že súd prvej inštancie vykonal vo veci dokazovanie v potrebnom rozsahu pokiaľ ide o napadnutý rozsudok, na základe ktorého správne zistil skutkový stav a vo veci aj správne rozhodol. Skutkové zistenia súdu prvej inštancie zodpovedajú vykonanému dokazovaniu a odôvodnenie rozhodnutia má podklad v zistení skutkového stavu. Na týchto správnych skutkových zisteniach súdu prvej inštancie nič sa nezmenilo ani v štádiu odvolacieho konania, pričom nemožno mať pochybnosti ani o správnosti právneho posúdenia prejednávanej veci súdom prvej inštancie.

47. Judikatúra súdov, vrátane Európskeho súdu nevyžaduje, aby na každý argument strany bola daná odpoveď v odôvodnení rozhodnutia (porovnaj rozsudok Georgiadis proti Grécku z 29.05.1997, sťažnosť č. 21522/93, Zbierka rozsudkov a rozhodnutí 1997 - III.). Odvolací súd preto so zreteľom na vyššie uvedené nepovažoval za potrebné zaoberať sa aj ďalšími odvolacími námietkami, ktoré neboli spôsobilé privodiť zmenu rozhodnutia vo vzťahu k odvolateľovi.

48. Správne rozhodol súd prvej inštancie o trovách konania. Preto odvolací súd považoval odvolanie žalobcu za nedôvodné, a rozsudok súdu prvej inštancie v jeho napadnutej časti spolu so súvisiacim výrok o trovách konania ako vecne správny potvrdil postupom podľa § 387 ods. 1 a 2 CSP.

49. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 255 ods. 1 CSP tak, že odvolací súd priznal úspešným žalobcom v 1. a 2. rade nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu voči žalovanému, nakoľko tento bol v konaní neúspešný v celom rozsahu s tým, že o výške trov rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

50. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 Civilného sporového poriadku, v ďalšom texte už len „CSP“)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 Ods. 1 C. s. p. (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP).